

HORTHY MIKLÓS KORMÁNYZÓ RÖVID ÉLETRAJZA

Magyarországnak - történelme során - három kormányzója volt: Hunyadi János, Kossuth Lajos és Horthy Miklós. *Hunyadi Jánost*, a nemzet osztatlan elismerését jelentő „*törökverő hadvezér*” melléknévvel ruházta fel a hálás utókor. *Kossuth Lajos* neve egybe forrt az 1848-49-es forradalom és szabadságharc *diadalmas* és *tragikus* eseményeivel, a függetlenségért megalkuvás nélkül harcoló *politikus, forradalmár és államférfi szimbólumával*. *Horthy Miklós* volt a kormányzók sorában az a „*kivételezett*” személy, akinek a *jellemét, a képességét, az államférfiúi nagyságát, a történelmi szerepét, és általában minden egyes tettét (!), meghamisították vagy eltorzították a Kremlből ideirányított, a bolsevik ideológiától elvakult gyászmagyarok és/vagy követőik*. Szemellenzős „*történészek*” hada (Vas Zoltán, Karsai Elek, Szinai Miklós, Gárdos Miklós, Korom Mihály, Pintér István, Ladányi Andor, Pölöskei Ferenc, Himler Márton, *Lévai Jenő*, stb., stb.) – egymást túllicitálva - „*dobálta a sarat*” évtizedeken át Horthyra. *Hazaárulók, kollaboránsok, gyilkosok vagy félművelt „politikuskok”* igyekeztek a „*lejáratni*” Horthyt a nemzet előtt. Jelen anyagban – *a teljességre való törekvés igénye nélkül* - bemutatásra kerül az a kormányzó, akit méltán ruházhatnának fel a „*HARMADIK HONALAPÍTÓ*” címmel, aki tiszta lelkiismerettel áll az utókor előtt, aki egy rendkívül bonyolult hazai és nemzetközi helyzetben, minden erejével a magyar nemzet érdekét szolgálta!

A HORTHY CSALÁD

Horthy Miklós, - egy kilenc gyermekes (hét fiú, - két lány) *középbirtokos* család ötödik gyermekeként született Kenderesen, 1868. június 18-án. Apja (Horthy István) aktív közéleti életet élt, református egyházmegyei gondnok, és a főrendiház tagja volt. Édesanyja a háztartást vezette, de a gazdaság irányításában is részt vett. A gyerekek nevelésére és neveltetésére a szülők megkülönböztetett figyelmet fordítottak.

Horthy Miklós elemi iskolai képzése részben magánúton, részben egy debreceni tanintézetben történt, egy francia nevelő közreműködésével. Gimnáziumi végzettséget egy soproni német nyelvű intézményben szerzett. A magyar tisztikar létrehozását támogató édesapja kívánságára, István és Béla bátyjait követve, Miklós is katonai pályára lépett. 1882-ben felvételizett a Fiumei Császári és Királyi Tengerészeti Akadémiára, ahol Béla bátyja 1880-ban - baleset következtében - életét veszítette.

HORTHY MIKLÓS, A TENGERÉSZTISZT

Az Akadémia elvégzése után – hadapródként -, Horthy Miklós volt az **első magyar tiszt(jelölt)** az osztrák-magyar haditengerészetnél. A tiszti vizsga letételéhez szükséges hároméves szolgálata a Radetzky páncélos fregatton kezdődött, és 1889-ben, a vizsga sikeres teljesítése után - öt évig -, sorhajóászlósként járta a világ tengereit és óceánjait. Rendszeresen sportolt, kiváló *vívó, céllövő, vitorlázó, teniszező, kerékpározó* és *lovás* volt. Az idegen nyelvek elsajátításában is jeleskedett, beszélt *németül, angolul, franciául, olaszul* és *horvátul*. A tengerészeti műszaki bizottság tagjaként (1894-96-ban) Angliába és Németországba küldték a Monarchia számára megrendelt torpedónaszások átvételére.

A honfoglalás ezredik évfordulójának tiszteletére rendezett hadsereg versenyeken bajnokságot nyert *vívásban, teniszben*, és harmadik lett *kerékpározásban*.

1897-98-ban *másodosztályú* sorhajóhadnagyként,- egy iskolahajó kapitányává nevezték ki. Eredményeit elismerve, gróf Montecuccoli tengernagyhoz, a haditengerészet főparancsnokához osztották be diplomáciai feladatok ellátására. 1900-ban *első osztályú* sorhajóhadnaggyá léptették elő, és a pólai (mai pulai) haditengerészeti bázis egyik torpedónaszádjára kapott kapitányi beosztást. Minden szolgálati minősítése „kiváló” volt!

HORTHY MIKLÓS CSALÁDJA

Horthy 1901-ben házasságra lépett Purgly Magdával (egy Arad környéki földbirtokos lányával), aki férjének mindenben hűséges támasza és odaadó élettársa lett. Négy gyermekük (két leány és két fiú) közül az első leány (Magda) tizenhat éves korában, *skarlátban meghalt*, a második leány (Paulette) a *TBC áldozata lett* (1938-ban), az idősebb fiúk (István, a kormányzó-helyettes) repülőszerencsétlenség során *hősi halált halt* a szovjet fronton (1942. 08. 20.), Miklós fiúk pedig sportbaleset következtében, visszamaradt sérülései miatt,- élete végéig (1993. március 28-án hunyt el) csökkent munkaképességűvé vált.

HORTHY PÁLYAFUTÁSÁNAK FŐBB ÁLLOMÁSAI

1901-ben Horthy a Ripper tengernagy parancsnoksága alatt lévő St. Georg csatahajón szolgált, amely 1905-ben a Törökország ellen felvonult nemzetközi flotta vezérhajója lett. A flotta biztosította a *Horthy vezetésével* partra szállt (Mütilene és Lemnosz szigeteket birtokba vevő) katonai erőket.

1906-ban Horthy elvégezte a haditengerészeti tüzérségi tanfolyamot, majd 1908-ban letette a törzstiszti vizsgáit, és kinevezték a Taurus hadihajó kapitányává. 1909-ben korvettkapitánnyá léptették elő. Még ebben az évben, bravúros sportsikert ért el, egy Kenderesen tenyészett lovával, elsőként ért célba, a Grand Prix de Bosphore (Boszporuszi Nagydíj) nemzetközi lóversenyen. Az év vége felé Ferenc

Józsefhez - a Monarchia uralkodójához -, nevezték ki haditengerészeti szárnysegédi beosztásba. Két év múlva fregattkapitánnyá léptették elő.

1912-ben a Monarchia mozgósította a haditengerészetét, hogy megakadályozza Szerbia kijutását az Adriai tengerre. Horthy Miklóst (átmenetileg) a Budapest partvédő páncélos-hajóra vezényelték, 1913-ban pedig sorhajókapitánnyá léptették elő. Négyéves szárnysegédi beosztása leteltét követően, István bátyjánál, a Székesfehérváron állomásozó 13. huszárezred parancsnokánál töltötte szabadságát, ott érte a hír, hogy Sarajevóban meggyilkolták Ferenc Ferdinánd trónörökösét és feleségét.

A Monarchia 1914. július 27-én elrendelte az általános mozgósítást, másnap pedig a Szerbiának átadott hadüzenettel kitört az *első világháború*. Horthy a Habsburg cirkálóra, majd a flotta legkorszerűbb páncélos cirkálójára (a Novarára) kapott kapitányi kinevezést.

1915. május 2-án Horthy végrehajtotta az első világháború *egyik legravúrosabb* tengeri harctevékenységet: a törököknek lőszert szállító német U-8-as tengeralattjárót, a Földközi tengert ellenőrző francia és angol flotta „orra” előtt átvontatta az Otrantói-szoroson, lehetővé téve, hogy török kikötőbe távozzon. Tettét a német *vaskereszttel*, és a Monarchia *érdemkeresztjével* honorálták.

1915. május 23-án Horthy a Novarával és négy torpedónaszáddal az olaszok Porto Corsini hadikikötője ellen intézett támadást, megrongálta a kikötő létesítményeit és partvédő ütegeit, majd visszatért Pólába. Tevékenységét a *vaskorona renddel* jutalmazták.

1915. december 4-én, a Pólából Cattaróba (mai Kotorba) áthelyezett Novarával (rombolók és torpedónaszádok kíséretében) Horthy megtámadta a San Giovanni di Media kikötőt, lövette annak létesítményeit, több hajót elsüllyesztett és megrongált.

OTRANTÓ HŐSE

1917. május 15-én a Horthy parancsnoksága alá rendelt osztrák-magyar és német cirkálókkal, torpedórombolókkal, valamint tengeralattjárókkal megerősített Novara vezette flotta megtámadta az Otrantói-szorost ellenőrzés alatt tartó angol, francia és olasz záróhajókat. *Tizenöt hajót elsüllyesztettek (köztük két torpedórombolót), tizenegyet megrongáltak.* Az ütközet helyszínére érkező újabb angol, francia és olasz (*háromszoros tűzfőlénnel rendelkező*) haditengerészeti erővel Horthy felvette a harcot. Zászlóshajóját súlyos találatok érték, helyettese hősi halált halt, ő pedig több helyen megsebesült, **de hordágyon fekve is tovább irányította a flotta harctevékenységet.** A Novara hajtóműveit tönkretették az ellenség lövegei, így manőverező képességét elvesztette.

A legkritikusabb pillanatban befutottak a Pólából és Cattaróból indított gyorscirkálók, így a tengeri ütközet eldőlt Horthy javára. Az első világháború során ez volt a központi hatalmak *legsikeresebb*

haditengerészeti vállalkozása. Horthyt kitüntették a legnagyobb hőstettekért járó Mária Terézia-lovagrenddel.

A CATTARÓI MATRÓZLÁZADÁS

Horthyt huzamosabb gyógykezelésre és pihentetésre „kárhoztatta” a több műtétet igénylő sebesülése, ezért csak 1918. január 22-én érkezett Pólába, a Monarchia legkorszerűbb csatahajójának (Prinz Eugen) kapitányi posztjára.

Mind a hadikikötőben, mind pedig a csatahajókon érezni lehetett *szociális állapotok*, valamint a *háborús veszteségek miatti jogos elégedetlenséget*.

Horthy felmérte a kialakult állapotok veszélyességét, elődjének tehetetlenségét, és konkrét intézkedésekkel *javított beosztottjai helyzetén*, biztosította a fegyelem megszilárdítását. **Tény, hogy a Prinz Eugenem nem került sor olyan kilengésekre, amelyek haditörvényszéki eljárást igényeltek volna!**

Cattaróban viszont, a St. Georg cirkálón február 1-jén *matrózlázadás tört ki*. A lázadók február 3-án megadták magukat a *Karl Seidensacher ellentengernagy* vezette hajóhadnak. A lázadó matrózok közül *negyvenet állítottak statáriális hadbírótság* elé, amely négy halálos, és hét életfogytiglani ítéletet hozott. Az ítéletet *Franz von Keil és Fiedler Pál* tengernagyok írták alá, *Károly István* tengernagy hagyta jóvá! Február 13-án a lázadás négy vezetőjét kivégezték.

Horthy Miklósnak *semmilyen szerepe nem volt* a cattarói matrózlázadás felszámolásában! A tények és a bizonyító erejű okmányok ellenére,- Rákosi és Kádár *bandája* évtizedeken át a cattarói matrózok *megtizedeléséről* „szövegelt”, Horthyt vádolva gyilkossággal! **Tették ezt azok az ortodox bolsevikok, akiknek ártatlanul legyilkoltak vére csöpögött a kezükről**, akik nem csak ellenségeiket, hanem tulajdon elvtársaikat is kivégezték vagy kivégeztették, **számos esetben minden bírósági procedúra nélkül!** Még azt sem vették figyelembe, hogy Horthy *sorhajókapitányként* alárendeltje volt Seidensacher *ellentengernagynak*, a hajóhad parancsnokának, arról már nem is beszélve, hogy az ítéleteken *tengernagyok* aláírásai szerepeltek.

Nem Horthy *mentegetéséről*, hanem az *igazság bizonyításáról* van szó! Nem volt és nincs a világon olyan katonai szervezet, ahol a *lázádat jutalmaznák!* Háborúban még szigorúbban lépnek fel a vétkesek ellen!

A tiszteknek pedig nem *csak joguk*, hanem *kötelességük* (!) a fegyelem minden törvényes eszközzel való megtartása vagy helyreállítása!

Ismeretes például, hogy még Horthy Pólába való megérkezése előtt, egy Albániába tartó konvojt kísérő rombolón összeesküvést lepleztek le, és letartóztattak *két matrózt*, akik arra akarták társaikat rábírní, hogy fegyverezzék le a tiszteket, és álljanak át az ellenséghez. A haditörvényszék halálos ítéltét Horthy hagyta jóvá. Nem tehetett mást!

Dobó István is kivégeztette Eger várában a törökökkel lepaktáló Hegedűs hadnagyot. Vagyis: tragikus eseményeket, és a katonai törvénykezést nem lehet *demagógiával* elintézni, vagy *alattomos* politikai kérdésként kezelni.

A *fájdalmasan szigorú ítélet* ellen berzenkedők képtelenek megértetni (főként, ha nem is akarják), hogy a zendülésért, és az ellenséghez való átállásért, a világ egyetlenegy haderejében sem osztogattak vagy osztogatnak kitüntetések!

A tehetségeseket és a bátrakat viszont jutalmazzák. Horthyt *ellentengernaggyá* léptették elő, és rangban 37 osztrák-német nemzetiségű admirálist megelőzve(!), *kinevezték az osztrák-magyar flotta főparancsnokává!* Magyar ember még soha nem ért el ilyen magas rendfokozatot és beosztást! Horthyt, az évszázados tengerészeti hagyományokkal rendelkező államok szakértői is kimagasló stratégának ismerték el! Itthon viszont olyanok ragasztották rá a „lovas tengerész” gúnynevet, akik életükben még hintalovon sem ültek, és két perc elteltével,- egy kétpárevezős csónakban is tengeribetegek lettek.

AZ OSZTRÁK-MAGYAR FLOTTA UTOLSÓ ÜTKÖZETE

1918. június 10-én Pólából futott ki a Viribus Unitisz zászlóshajó vezette flotta, Horthy parancsnoksága alatt, az antant hatalmak Otrantónál létesített tengeri zárának felszámolására. Az akció nem sikerült, a Szent István csatahajót egy olasz torpedónaszád a hadművelet kezdetén *felfedezte és megtorpedózta*, ezzel a *támadás elvesztette a meglepetés erejét*.

Horthy a további veszteségek elkerülése érdekében visszatért Pólába, majd IV. Károly király parancsára október 30-án átadta a hadiflottát a délszláv Nemzeti Tanács képviselőinek. November 3-án a Padovában aláírt fegyverszüneti megállapodás a Monarchia számára lezárta az *első világháborút*. Ezzel Horthy haditengerészeti pályafutása véget ért, és hazatért kenderesi birtokára.

A VÖRÖSTERROR

Az Osztrák-Magyar Monarchia felbomlása után,- Magyarországon 1918. november 16-án kikiáltották a köztársaságot. 1919. január 11-én gróf Károlyi Mihályt köztársasági elnökké választották, aki március 21-én átadta a hatalmat a Magyarországi Szocialista Pártba tömörült kommunistáknak és szociáldemokratáknak. A tényleges hatalom viszont,- a bolsevik ideológiai vörös vírustól megfertőzött Kun Béla és elvtársai kezeibe került. Kikiáltották a Tanácsköztársaságot, és bevezették a lenini gyakorlatot követő (példátlan méretű terrort jelentő) proletárdiktatúrát. *Vizsgálatok és bírósági ítéletek nélkül likvidálták az embereket.*

A Tanácsköztársaság 133 napos fennállása során, 93 helységben, 590 embert gyilkoltak le Kun Béláék, vagyis uralkodásuk minden egyes

napjára, több mint négy gyilkosság esett! Ehhez a „számlájukhoz” lehetne írni a fehérterror áldozatait is, hiszen vitathatatlan, hogy a **vörösteror nélkül nem létezett volna fehérterror!**

Az egyre fokozódó - brutális - *rémuralom országos félelmet, nyugtalanságot és elégedetlenséget* váltott ki, amely fokozódott azzal, hogy Kun Béláék politikai és katonai baklövései következtében,- az országba betört cseh és román csapatok pusztították és fosztogatták a polgári lakosságot.

Az ország bel-és külpolitikai helyzetének normalizálására - Szegeden - egy nemzeti kormány jött létre (1919. május 31-én). Horthy Miklóst hadügyminiszterré, és a megalakult hadsereg fővezérévé nevezték ki.

A Forradalmi Kormányzótanács az *antanthatalmak elégedetlensége, a katonai vereségek, és a nemzeti erők növekedésének* együttes hatására augusztus 1-jén lemondott. **Kun Béla néhány elvtársával Bécsbe menekült, de nem a Tőke magyar nyelvű kiadását vitte magával, hanem az államkasszát (25 millió aranykoronával!).**

HORTHY MIKLÓS KORMÁNYZÓVÁ VÁLASZTÁSA

A nemzetgyűlés 1920. március 1-jén Horthy Miklóst Magyarország kormányzójává választotta. *Százhatvanhárom* képviselőből *száznegyvenegyen* jelentek meg az ülésen. *Titkos szavazással* Horthy 130, gróf Apponyi Albert 7 szavazatot kapott!

A nemzetgyűlésben a mandátumok megoszlása a következő volt: Országos Kisgazda és Földműves Párt (77), Keresztény Nemzeti Egyesülés Pártja (76), Nemzeti Demokrata Polgári Párt (6), Keresztényszocialista Gazdasági Párt (1), pártonkívüli (3).

AZ ORSZÁG KONSZOLIDÁCIÓS IDŐSZAKA

Horthy Miklós egy *vesztett háború, a vörösteror, a fehérterror, és a cseh-román intervenció* minden katasztrofális járulékát követően vállalta az ország vezetését, és erkölcsi-gazdasági-politikai-katonai talpra állítását.

A trianoni békeszerződés értelmében az ország területe 283 ezer km²-ről 93 ezer km²-re, lakossága pedig 18,3 millióról 7,6 millióra csökkent! Megközelítőleg 5 millió magyart rekesztettek ki az anyaországból! Az elvesztett területeken voltak az ország leggazdagabb ásványlelőhelyei, erdő-és vadgazdaságai.

A háborús vérveszteségtől *legyöngült*, az igazságtalan békeszerződéssel *megcsonkított*, a románok és csehszlovákok, valamint a hazai bolsevikok által *pusztított és kirabolt ország népe iszonyatos erőfeszítéssel és élni akarással állt talpra.*

Horthy Miklós,- hatalmának megszilárdulási ütemében, fokozatosan *felszámolta a vörösteror miatt revánsot vevő tiszti különítményesek önbíráskodását, és világviszonylatban is példamutató közbiztonságot hozott létre az ország egész területén! Vezetésével, a magyar nemzet viszonylag rövid idő alatt (6-8 év elteltével), megkezdte a felzárkózást a nyugati államok szintjéhez! Fellendült a mezőgazdaság, az ipar és a kereskedelem.*

A Pengő (a Koronát 1926-ban felváltó új pénzegység) Európa egyik legerősebb valutája lett, és értékállósága a második világháború végéig stabil maradt!

Világ és európai hírvű gyárak *tömegei nőttek ki magukat* az országban (Ganz, Weiss Manfréd, Láng, Tungsram, Hoffer, Telefongyár, Kábel Művek, Chinoin, Richter, Ózdi Vasművek, Győr, stb., stb.). Megnyílt a kontinens *első földalatti* vasútvonala, a világ *első telefonhírmondó központja*, és Európa egyetlen *ópiumgyártó* üzeme.

Az *oktatás*, az *orvosi ellátás* és a *közbiztonság mintaszerűen* lett megszervezve! A magyarság bebizonyította, hogy a legnagyobb tragédiából is van kiút, ha a csüggedést,- a *hit* és a *tenni akarás* váltja fel az emberekben, vezetőik pedig értik a dolgukat!

A statisztikai adatok igazolják a lakosság *lélekszámának* növekedését, és a *gazdaság fejlődését*. A lélekszám alakulása: 1920-ban 7,6 millió; 1930-ban 8,7 millió, 1940-ben (az utolsó békeévben) ~9,5 millió. **A gazdaság fejlődése - átlagosan - évi 0,8÷1,2%-os növekedést mutatott, a külkereskedelem egyenlege 1930-tól kezdve mindig pozitív volt!** Nem szabad elfelejtkezni arról, hogy ezek a számadatok, egy **világgazdasági válság ellenére mozdultak kedvező irányba!** Ezek tükrében, próbáljunk meg egy összehasonlítást tenni, hogy milyen gazdasági-politikai-erkölcsi-népességi „eredményeket” produkált Rákosi, Kádár, Horn, Medgyessy, Gyurcsány vagy Bajnai életünk bármely területén, hacsak nem a hajléktalanok, a munkanélküliek, a leépítések, a mérhetetlen nagyságrendű adósságok és a megszámlálhatatlan adónemek **növelése**, vagy pedig az egészségügyi ellátás, a közbiztonság, valamint a szociális támogatás csökkentése vonalán?

HORTHY KÜLPOLITIKÁJA

Horthy Miklós *tudatosan* törekedett a Trianoni-béke revíziójára, de kizárólag politikai eszközökkel akarta megoldani. Szovjetellenességének indítéka ma már aligha igényel magyarázatot, a legújabb kori történelmet ismerők számára. Ennek ellenére, ugyanolyan korrekt politikai és gazdasági kapcsolatot tartott a Szovjetunióval, mint más államokkal.

Kezdetben,- az olaszokkal való együttműködésben vélte megtalálni a német és a szovjet fenyegetettség „orvosságát”. A Berlin-Róma tengely létrejöttével viszont – kényszerűségből - a németek felé orientálódott, bár valójában sohasem szimpatizált Hitlerrel, és ez akkor is igaz, ha a protokoll írott vagy íratlan szabályai, a nemzetközi politikai és katonapolitikai helyzet változásai, valamint az ország érdekei, *esetenként* az előző megállapítást megkérdőjelező nyilatkozatokra készítették.

Nem szabad elfelejteni, hogy Hitlert még olyan államfők vagy politikusok is kiemelkedő vezetőnek tartották (és félték tőle), mint Chamberlain, Daladier, Viktor Emanuel, Franco vagy V. Gusztav Adolf. Megemlíthetnénk még Pétain francia marsallt, a vichyi rendszer államfőjét, vagy Darlant a francia flotta főparancsnokát, akik át akarták adni a francia

flottát a németeknek! 1939 augusztusában még *Sztalin is szövetséget kötött* Hitlerrel, és szeptemberben együtt rohanták le Lengyelországot (miközben a magyar kormány nem járult hozzá, hogy a német csapatok Magyarország út- és vasútvonalait használják a lengyelek elleni felvonulásukhoz), és Horthy tíezrével fogadta be a *lengyel menekülteket* hazánkba!

Horthy Miklós nem egy esetben ellent mondott Hitlernek, de nem állt rendelkezésére olyan katonai erő, amellyel érvényesíthette volna álláspontját egy olyan birodalommal szemben, amely *néhány hét vagy hónap* alatt kis és nagy államok tömegeit rohanta le, amelyet csak a Szövetséges Hatalmaknak sikerült hatalmas vér-és anyagi áldozatokkal kapitulációra kényszeríteni.

Horthy kormányzó külpolitikai eredményét fémjelezték a tengelyhatalmak (1938. november 2.) *első*, és (1940, augusztus 30.) *második bécsi döntései*, miszerint Magyarország visszakapott Csehszlovákiától 11 927 km²-es *felvidéki és kárpátaljai*, Romániától pedig 43 591 km²-es *észak-erdélyi és székelyföldi* területet.

1940. november 20-án hazánk csatlakozott a német-olasz-japán Háromhatalmi Egyezményhez, és december 12-én sor került a jugoszláv-magyar örök baráti szerződés megkötésére. Jugoszlávia 1941. március 25-én szintén csatlakozott a Háromhatalmi Egyezményhez, de néhány nap elteltével (puccsszerűen) egy németellenes kormány jutott hatalomra, amellyel a *szovjetek* április 4-én *barátsági és megnemtámadási szerződést kötöttek!*

Hitler április 6-án elindította csapatait a jugoszlávok ellen, és már a támadás első napján 50 kilométert nyomultak előre. Április 10-én elfoglalták Zágrábot, és ugyan ezen a napon kikiáltották a Független Horvát Köztársaságot. Horthy a magyarlakta területek védelme érdekében - április 11-én - utasította a honvédséget a Bácska, a Muraköz és a Muravidék megszállására, és ezzel a döntésével ismételen *bebizonyította államfői nagyságát és stratégiai rátermettségét!*

Az *akkori (!)* kritikus helyzetben ugyanis: vagy átengedte volna az érintett területeket a németeknek, vagy (esetleg) a szovjeteknek, hiszen jól tudta, hogy Sztalin a *balti-államok* bekebelezésén kívül, - *mongol, kínai, finn, román* és *lengyel* területeket is annektált. A világ közvéleménye alig-alig emelte fel a hangját, amikor pl. Finnországot hadüzenet nélkül megtámadta és megcsonkította. A bolsevikok bölcs intuícióként *üdvözölték* Sztalin akcióját, Horthyt viszont a mai napig *átkozzák*, mert a Jugoszláviában élő magyarokat megsegítette.

Horthy *pozitív* minősítésén az sem változtat, hogy Churchill is elítélte ezt a döntését, hiszen a brit miniszterelnök sem akkor, sem a második világháború után nem törődött a magyarokkal, hazánkat odadobta a szovjeteknek, és egy szava sem volt, amikor Tito mintegy *ötvenezer magyart végeztetett* ki 1944-45-ben Újvidéken!

Az angolok viselkedése azért sem érthető, mert Horthy szimpatizált velük, és István fia, (a kormányzóhelyettes) kifejezetten angol-barát volt!

Még azt is feljegyezték róla, hogy egy este az Arizona bárban zsidók társaságában szórakozott, és az oda betért (Pajtás vezérkari alezredes kíséretében lévő) Dürer német *birodalmi protokollfőnök* jelenlétében az *angol himnusz*t játszatta a zenekarral!

HORTHY ÉS A MÁSODIK VILÁGHÁBORÚ

Hozzá nem értők számára egy kötetre való adat sem lenne elegendő annak bizonyítására, hogy Magyarország (geostratégiai helyzete miatt) – egyszerűen – nem maradhatott ki a második világháborúból! Legfeljebb egy időhúzás „eredményeként”, - a *német megszállás évekkal hamarabb következett volna be*, és az ország lakossága nagyobb áldozatoknak lett volna kitéve!

Németország 1941. június 22-én támadta meg a Szovjetuniót. *Olaszország és Románia* még az nap hadat üzent a szovjeteknek! *Június 23-án Szlovákia és Horvátország* is csatlakozott a németekhez. *Június 25-én a dán kormány* visszahívta követét Moszkvából, *francia, belga, holland és spanyol* önkéntesek jelentkeztek a szovjet frontra! A *svéd* kormány hozzájárult ahhoz, hogy területén keresztül Norvégiából Finnországba német csapatokat szállítsanak. *Június 26-án Finnország* is hadba lépett a Szovjetunió ellen.

Horthy és a magyar kormány még várakozó állásponton volt, de a Kassát ért bombázás felgyorsította az eseményeket, és a szovjetek elleni – elkerülhetetlen – hadüzenet deklarálását *június 27-én*. Nem mi voltunk az elsők, akik ezt a *tragikus* és kényszerű lépést megtettük! Magyarország csak egy apró kis figura volt a nagyhatalmak politikai-katonai sakkjátszmájában.

Horthyt, még a megtámadott Szovjetunió vezére, és az emberiség történelmének legkegyetlenebb gonosztevője – Sztalin - sem nyilvánította háborús bűnössé, csupán a hatalomért lihegő magyar bolsevikok kutatták elektronmikroszkóppal, hogy találjanak (vagy kitaláljanak) valami kompromittáló anyagot Horthy ellen.

HORTHY, ÉS A MAGYARORSZÁGI ZSIDÓKÉRDÉS

Felesleges lenne azt vitatni, hogy Horthy szerette-e a zsidókat, vagy sem. Kétségtelen, hogy számos zsidó barátja volt, és a magyar állampolgárságú, valamint a külföldről (Ausztriából, Szlovákiából, Lengyelországból, Romániából) idemenekült zsidók *Magyarországon voltak a legnagyobb biztonságban*, a német megszállás (1944. március 19.) bekövetkeztéig! Horthy kormányzó, még a megszállást követően is (augusztus 26-án) az esztergomi pánceles hadosztály rendelte Budapestre, hogy megakadályozza a Gestapó a főváros zsidó lakosainak elhurcolásában!

Számtalan zsidó ember mondott *köszönetet* Horthynak a háború után, bár a bolsevik propaganda hatására sokan hallgatásba burkolóztak azok közül, akik neki köszönhették életüket.

Vitathatatlan, hogy Horthy a német megszállást követően, a hazai eseményeket egyre nehezebben tudta befolyásolni, ahhoz sem katonai erővel, sem környezetének politikai támogatásával nem rendelkezett.

A németek a magyarországi zsidók kérdés „lerendezését” felgyorsították, de már nem maradt annyi idejük, mint amennyit a korábban megszállt (Horthy nélküli) területeken való garázdálkodásukra fordíthattak! **Horthy megtette azt Hitlerrel szemben, amit a német befolyás alatt lévő államok egyetlenegy vezetőjének sem volt bátorsága megtenni!**

Horthy akkor jutott a fizikai és lelki összeomlás határára, amikor Miklós fiát a Gestapo elrabolta, és a háborúból való kiugrási kísérlete nem sikerült. Ekkor már hajlott kora (76 éves volt) sem tette lehetővé a németek által támogatott Széllal szembeni fellépését, ezért az *erősaknak engedve* (gyakorlatilag fogolyként), tudomásul vette, hogy Németországba szállítsák, és a háború végéig védőőrizet alatt tartásuk.

Érdeemes megemlíteni, hogy sem a magyar, sem pedig a külföldi zsidó személyek vagy szervezetek nem beszélnek arról, hogy a **német koncentrációs táborokból kiszabadított zsidók Magyarországra irányított vonatszerelvényeiből számosat megállás nélkül továbbították Sztalin GULAG-jaira, és nyomtalanul eltűntették a szovjet „paradicsomban”**. A médiumok többsége viszont csak a holokausztot emlegeti, és az *átírányított vonatokat, Babij Jart, Birobidzsant, vagy az '52-es (zsidó) orvos pert* úgy kezeli, mintha (mindezek) nem léteztek volna!

ÖSSZEGZÉS

Magyarországot 1920-tól 1944-ig olyan ember kormányozta, akire *büszke lehet minden magyar állampolgár!* Horthy Miklós akkor vállalta a hatalom átvételét, amikor Magyarország történelmének legmélyebb pontjára jutott. A háborús veszteségek, a vörösteror és a trianoni békeszerződésben lévő határozatok,- a tatárjárásnál vagy a mohácsi vésznél is súlyosabb sebet ejtettek az ország testén. Egy bűnös, kegyetlen és idegen ideológiai képviselői megosztották az állampolgárokat, és minden társadalmi vagy egyházi törvényt felrúgva, a *szabad rablást, ártatlan emberek kivégzését, kitelepítését és/vagy megkínzását* vezették be az egész országban, idegen személyek, címek, címerek-és jelképek tiszteletére kényszerítették a magyar népet.

Horthy nagy nehézségek árán, de viszonylag rövid idő alatt,- konszolidálta az anarchiába és csődbe jutott bel-és külpolitikai, közbiztonsági és gazdasági helyzetet. Az országban *többspártrendszer* volt, az ellenzék *parlamenti képviselőkkel, napilapokkal* és megfelelő *infrastruktúrával* rendelkezett. A törvény szigorával léptek fel mind a baloldali, mind pedig a jobboldali renitenskedőkkel szemben, és ez akkor is igaz, ha az érintettek kifogásolták a bírák, ügyészek vagy büntetés-végrehajtó szervek tevékenységét.

Természetes, hogy Horthy sem szimpatizált ellenségeivel, de *nem volt bosszúálló*, és pl. az *életfogytiglani* szabadságvesztésre ítélt Rákosi

Mátyást és Vas Zoltánt is kiengedte a Szovjetunióba 1938-ban. A '45-ben visszatért Rákosi „lelkén” viszont számos – *vétlen* - horthysta tábornok, tiszt vagy tisztviselő halála „szárad”! Vas Zoltán pedig hazatérte után *energiájának jelentős részét* arra fordította, hogy Horthy ellen minél több *kompromittáló* anyagot csipegessen össze, és „írományaiban” csupán Julius Caesar meggyilkolásában való asszisztenciával nem vádolta Horthyt.

A rendszerváltás előtti több évtizedes ideológiai *megettévesztés*, valamint a *megfélemlítés* eredményességét jól érzékelteti, hogy eddig senki sem tett említést egy Horthy szobor felállításának tárgyában. A felelősségre vonás elmaradásától „felbátorodott” ortodox bolsevikok viszont már-már követelik, hogy Kádár elvtársuknak állítsanak emlékművet.

Arról a Kádárról van szó, aki *szovjet szuronyok és harckocsik segítségével került a hatalom csúcsára!* Aki *elárulta hazáját, miniszterelnökét, barátjait, elvtársait és pártját;* aki *kivégeztette ellenségeit, elvtársait és azokat a forradalmár gyerekeket is, akiknek ország-világ előtt büntetlenséget ígért;* aki *a sortűzek legfőbb kezdeményezője volt Marosánnal, Csémivel és Hodosánnal karöltve;* aki *tönkretette a magyar gazdaságot;* aki *vétkes a mértéktelen mennyiségű külföldi kölcsönök felvételében és elherdálásában;* aki *vétkes a magyar címer és zászló „szovjetesítésében”,* valamint *a kivégzett forradalmárok tetemeinek meggyalázásában;* aki *semmit sem törődött a határainkon kívülre rekesztett magyarok sorsával;* aki *miatt az ország lélekszáma és az emberek átlagéletkora fokozatosan csökkent, egyes betegségek területén pedig a világ élvonalába kerültünk!*

Horthy Miklós kormányzó életrajzából, és tevékenységének eredményeiből hiányzanak ezek - a Kádárra jellemző - tényadatok, amelyek még Haynaut és Quislinget is kezdő kisinásokká degradálják az MSZMP fő- vagy első titkára mellett!

Horthy Miklóst *életvitele és életműve* emeli a *legnagyobb magyarok* soraiba! Hazánk sorsának tragikus alakulása miatt nem hibáztatható, azt tette, amit az adott esetben (és lehetőségei birtokában) bűn lett volna nem megtenni, mert bizonyítható, hogy még rosszabb helyzetbe kerülhattünk volna.

Horthy *emberfeletti lelki erővel* reagálta le a családját sújtó sorozatos tragédiákat, munkájában képes volt függetleníteni magát személyes gondjaitól.

„Úriember” volt,- a szó szoros értelmében! Ellenfeleivel és ellenségeivel (is) gentleman módon viselkedett, talán túlzásba is vitte a gentlemen's agreementet, mert fel sem tételezte, hogy külföldi vagy hazai „partnerei” másképpen gondolkoznak (Antonescu, Beregffy, Göring, Hitler, Imrédi, Mussolini, Ribbentrop, Szálasi, Sztójay, Veessenmayer, Werth, stb.).

Hazáját mérhetetlenül szerette, széleskörű nemzetközi kapcsolatait felhasználva még Portugáliában is (az emigrációból) sokat tett a magyarságért, bár itthon csak pejoratív szövegekörnyezetben emlegették a

hatalom szószólói. Az '56-os magyarországi forradalom és szabadságharc eltiprását követően,- testileg és lelkileg összeomlott. Egészségi állapota annyira megromlott, hogy decembertől kezdve már csak nagyritkán kelt fel betegágyából. 1957. február 9-én halt meg, temetése (február 11-én) abban a lisszaboni temetőben volt, amelyben egyszer menyének (Horthy István kormányzó-helyettes özvegyének, gróf Edelsheim Gyulai Ilonának) a következőket mondta: „*Itt szeretnék pihenni, amíg haza nem visznek egy szabad Magyarországra*”.

Kívánsága teljesült. Hamvait 1993. szeptember 4-én, a kenderesi családi kriptában helyezték örök nyugalomra, felesége és négy gyermeke földi maradványai mellé.

A rendszerváltozás – **egyik elmaradt** – restanciája: a megrágalmazott, a meghurcolt, a kiátkozott vagy az elüldözött hazafiak minél gyorsabb lefolyású jogi, erkölcsi és anyagi rehabilitálása. Vonatkozik ez minden rendű és rangú személyre, valamint családtagjaikra.

Még késik az igazság feltárása, ugyanakkor növekszik az „*adósságunk*” *őseinkkel, hőseinkkel, példaképeinkkel és a történelemmel szemben!*